МИ-СЛЕ-НИК 007

Март 2006.

„Ако је ово мрач-но до-ба суд-би-на и ако је она нео-по-зи-ва, је-ди-но што мо-гу учи-ни-ти је да са-чу-вам чи-сто-ту сво-га жи-во-та. Ако има из-ла-за, је-ди-но је у то-ме што се соп-стве-ном чи-сто-том при-зи-ва чи-сто-та све-та.”

(Бе-ла Хам-ваш)

„У свим вре-ме-ни-ма по-сто-је две те-о-ри-је о чо-ве-ко-вом по-ре-клу: она ко-ја то по-ре-кло тра-жи го-ре, и дру-га ко-ја га тра-жи до-ле. Обе су исти-ни-те; чо-век се свр-ста-ва при-хва-та-ју-ћи ову или ону.”

(Ернст Јин-гер)

„Свет про-ла-зи кроз бо-го-о-ста-вље-ност. Те-шко је схва-ти-ти тај-ну бо-го-о-ста-вље-но-сти све-та и чо-ве-ка. Не тре-ба ра-ци-о-на-ли-зо-ва-ти ту тај-ну; и ова нај-та-јан-стве-ни-ја чи-ње-ни-ца се ти-че тра-ди-ци-о-нал-ног уче-ња о Бож-јој Про-ми-сли. (...) Бо-го-о-ста-вље-ност све-та је ње-го-ва те-го-ба. Франц Ба-а-дер је го-во-рио: те-го-ба зна-чи да Бог не-до-ста-је.”

(Ни-ко-лај Бер-ђа-јев)

„Пр-во што је ну-жно чи-ни-ти је-сте жи-вот: стил тре-ба жи-ве-ти.”

(Фри-дрих Ни-че, у пи-сму Лу фон Са-ло-ме, 1882)

„Не-у-кус је вер-на сли-ка овог лу-дог и не-у-рав-но-те-же-ног до-ба. Он се огле-да у умет-но-сти и у ли-те-ра-ту-ри, у дру-штве-ном жи-во-ту, да не го-во-рим о по-ли-ти-ци.”

(Урош Пре-дић)

„Де-мо-кра-ти-ја је кад не-ком-пе-тент-на ве-ћи-на иза-бе-ре ко-рум-пи-ра-ну ма-њи-ну.”

(Џорџ Бер-нард Шо)

„Не кра-ди др-жа-ву, јер је ску-по пла-ће-на. Бра-ћа тво-ја су из-ги-ну-ла у ра-то-ви-ма бра-не-ћи др-жа-ву – ка-ко се ти усу-ђу-јеш кра-сти и пот-кра-да-ти ту пре-ску-пу те-ко-ви-ну? Ова је др-жа-ва и њи-хо-ва ко-ли-ко и тво-ја, и ви-ше је њи-хо-ва, јер су пла-ти-ли ви-ше од те-бе, ви-ше су уло-жи-ли у њу не-го ти.“

(Св. вла-ди-ка Ни-ко-лај Ве-ли-ми-ро-вић)

„Раз-ви-јај у се-би мо-ћи гип-ко-сти и чвр-сти-не би-ћа, као да је у пи-та-њу из-ра-да ван-ред-ног ма-ча у нај-ви-шим ра-ди-о-ни-ца-ма уме-ћа. Са-ма гип-кост је по-во-дљи-ва, а са-ма кру-тост је ло-мљи-ва. Нео-п-ход-но је по-се-до-ва-ти обе осо-би-не: гип-кост ко-ја слу-жи чвр-сти-ни, оне-мо-гу-ћа-ва-ју-ћи пре-ло-ме — и чвр-сти-ну ко-ја слу-жи гип-ко-сти, су-зби-ја-ју-ћи под-ви-ја-ња.”

(Дра-гош Ка-ла-јић)

„Исту бит-ку у обла-ци-ма глу-ви ће про-ту-ма-чи-ти са-мо као се-ва-ње му-ња, а сле-пац

са-мо као гр-мља-ви-ну.”

(Џорџ Сан-та-ја-на)

„Жи-ви-мо у све-ту са-вр-ше-них сред-ста-ва и не-ја-сних ци-ље-ва.”

(Ал-берт Ајн-штајн)

„Зло – ка-же Пла-тон – до-ла-зи у др-жа-ве од то-га што сва-ко по-на-о-соб не из-вр-ша-ва свој за-да-так. То је пре-суд-но: ра seautou prattei. Из-гле-да ми за-ди-вљу-ју-ће, на при-мер, то што Дон Ху-ан пре-пу-шта свом ср-цу да кли-зи по мно-го-ли-ком жен-ском све-ту. Раз-бе-сне-ло би ме ка-да би Дон Ху-ан те-о-ре-ти-сао о љу-ба-ви. Не: не-ка ра-ди оно за шта је ство-рен!”

(Хо-се Ор-те-га и Га-сет)

„Не ре-кла-ми-ра-ју се ства-ри већ обич-на људ-ска сре-ћа. Увек се при-ка-зу-ју срећ-ни љу-ди, са-мо је у раз-ли-чи-тим слу-ча-је-ви-ма та сре-ћа иза-зва-на ку-по-ви-ном раз-ли-чи-тих пред-ме-та. За-то чо-век не иде у про-дав-ни-цу по ства-ри, не-го по ту сре-ћу, али њу та-мо не про-да-ју.”

(Вик-тор Пе-ље-вин)

„Fri-end in need – fri-end in-deed.”

„При-ја-тељ је онај ко је уз вас у не-во-љи.”

(Аме-рич-ка из-ре-ка)

„Пот-пу-на искре-ност је пут ка ори-ги-нал-но-сти.”

(Шарл Бо-длер)

„Же-не се за-љу-бљу-ју уши-ма, му-шкар-ци очи-ма.”

(Оскар Вајлд)

„Опи-ши нас као пол”, за-чи-ка-ва-ла га је она.

„Сфин-ге без тај-ни.”